

[Nøhr.]

det er disse Omstændigheder, der er afgørende for Indtægtsmulighederne. Det er let at paavise dette statistisk, og bl. a. har cand. polit. Thorkild Christensen for nylig gjort det meget virkningsfuldt i sin Bog om Kommuneskatteproblemet, hvor han paaviser, at den samlede kommunale Beskatningsprocent paa Landet er langt den højeste i de Ægne, hvor Jordernes Frugtbarhed er mindst og Indtægten pr. Indbygger lavest.

Ved det foreliggende Udligningsforslag sættes der nu for første Gang ind med en samlet Plan til Afbødning af Misforholdet i Kommunernes Stilling og til Opnaaelse af større Rimelighed i Byrdefordelingen, idet ca. 28 pCt. af Kommunernes Udgifter eller i alt ca. 74 Mill. Kr. tages ud af Budgetterne og lignes ensartet over hele Landet. Det første Spørgsmaal maa da blive, hvilke af de kommunale Udgifter der bør gøres til Genstand for Udligning, og det næste, efter hvilke Regler de Byrder, der tages ud af Kommunernes Budgetter, bør fordeles paa det hele fælleskommunale Samfund. Man opnaar efter min Mening ikke en retfærdig Løsning, hvis man blot giver sig til at spille Bold med Udgifterne mellem Bykommuner og Sognekommuner, saaledes som der i hele Drøftelsen af det kommunale Skatteproblem har været nogen Tilbøjelighed til. I de senere Aar har Byrderne som Helhed været mest trykkende i Sognekommunerne, fordi det i Almindelighed er her, Indtægtsmulighederne stærkest er slaaet fejl, og den øjeblikkelige Virkning af en retfærdig Udligning maa derfor blive en Lettelse for Sognekommunernes samlede Omraade, men Forskellighederne er store, saavel inden for Sognekommunernes Kreds som inden for Købstædernes. Vanskelighederne findes i begge Kategorier, og begunstigede Omraader findes ogsaa i begge Kategorier. En enøjet Betragtning fra den ene Kommunegruppes Synspunkt eller fra den anden Gruppens vil derfor paa Forhaand udelukke en retfærdig Ordning. Det første Krav til en Nyordning maa naturligvis være, at de mest begunstigede Omraader baade i By- og Sognekommunernes Kreds kommer til at tage en større Del af Byrderne end hidtil — og jeg understreger med Tilfredshed, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen som Ordfører for Partiet Venstre ogsaa gav Udtryk for denne Opfattelse —, og det andet Krav maa være, at den enkelte Kommunes Interesse i en forstandig Økonomi bevares. Jeg mener, at disse Krav er opfyldt ved det foreliggende

Lovforslag fra Indenrigsministeren. Det flytter Byrderne fra svage Skuldre til stærkere, og det udvælger til Udligningen saadanne Udgiftsomraader, at de enkelte Kommuner stadig har et Ansvar for, hvad de paa eget Initiativ foretager sig. Der kan jo ikke være Tvivl om, at det maa være Socialudgifterne og Skoleudgifterne, der tages ind under Udligningen. Det er to af de Udgiftsomraader, der stærkest er bestemmende for Kommunernes Budgetter, og som i Kommuner med mange Smaafolk bidrager mest til de trykkende Udgifter.

Overførelsen til Udligningsfonden af $\frac{3}{10}$ af Kommunens sociale Udgifter vil foruden at give de haardt anspændte Kommuner en følelig direkte Lettelse tillige i væsentlig Grad bøde paa de Skavanker, der maatte være til Stede ved Socialreformens Refusionsordning. Forskellen mellem Fordelingen af de offentlige Forsorgsudgifter efter Forslaget og hidtil bliver den, at fremtidig fordeles Forsorgsudgifterne — hvilket jo først og fremmest vil sige Kommunehjælpen — med $\frac{3}{10}$ til Udligningsfonden, $\frac{3}{10}$ til Kommunen mod hidtil $\frac{1}{3}$ og $\frac{4}{10}$ til Socialreformens Refusionsforbund mod hidtil $\frac{2}{3}$. For Aldersrenten bliver Forskellen den, at Udgiften fremtidig fordeles med $\frac{3}{10}$ til Udligningsfonden, $\frac{2}{10}$ til Kommunerne mod hidtil $\frac{1}{3}$ og $\frac{5}{10}$ til Refusionsforbundet mod hidtil $\frac{2}{3}$. Og endelig sker der for de øvrige Forsikringsudgifter den Ændring, at Invaliderrenten, der hidtil alene er blevet udredet af Kommunen, nu helt tages bort fra denne og fordeles med $\frac{3}{10}$ paa Udligningsfonden og $\frac{7}{10}$ paa Refusionsforbundet, medens Arbejdsløshedsforsikringen, der hidtil alene er udredet af Refusionsforbundet, fremtidig fordeles med $\frac{3}{10}$ paa Udligningsfonden og $\frac{7}{10}$ paa Refusionsforbundet.

Som man vil se, er det paa de store og afgørende Poster, Kommunehjælp og Aldersrente, at der finder en væsentlig Lettelse Sted for Refusionsforbundet, medens Forbundet kun faar en Forøgelse paa den mindre omfattende Post Invaliderrente, og Resultatet bliver da ogsaa efter Forslaget, at den største Del af Lettelsen falder paa Refusionsforbundet, der lettes for ikke mindre end 25 Mill. Kr., medens de enkelte Kommuner direkte lettes for 10 Mill. Kr. Virkningen af Forslaget for Socialudgifternes Vedkommende er altsaa en meget betydelig Formindskelse af Refusionsforbundets Tilsvær eller Omsætning, om man vil, og det hilser jeg med Tilfredshed, fordi jeg mener, at de nye fælleskommunale Beskatningsregler er et mere rationelt Grundlag